

Varför begår ungdomar antisemitiska hatbrott?

En intervju studie som undersöker orsakerna till hatbrott bland några förövare.

Why do young people commit anti-Semitic hate crimes?

An interview study investigating the causes of hate crime among some offenders.

Kandidatuppsats

Författare: Adel Abdulmohsen 19960809

Malmö Universitet

Examinator: Margareta Popoola

Handledare: Anders Wigerfelt

Malmö universitet

Kandidatprogram: Mångfaldsstudier 180 HP
(Internationell migration och etniska relationer)

Titel: Varför begår ungdomar antisemitiska hatbrott?

Författare: Adel Abdulmohsen

Nyckelord: Antisemitism, Hatbrott, Judehat, en kvalitativ studie, Ungdomar, Malmö, Strainteori, Brottets frestelse, Beteende

Malmö University

Bachelor's program: Diversity studies, 180 HP
(International migration and ethics relation)

Title: Why do young people commit anti-Semitic hate crimes?

Author: Adel Abdulmohsen

Keywords: Anti-Semitism, Hate crimes, Jew hatred, a qualitative study,
Youth, Malmö, Strain theory, Temptation of crime, Behavior

Sammanfattning

Denna studie utforskar orsakerna till hatbrott, särskilt bland unga i Malmö, med hjälp av ett kvalitativt tillvägagångssätt. Tre unga individer med personlig koppling till hatbrott deltar i diskussioner om motivation, syn på offer och strategier för att bekämpa hatbrott. Strainteorin används som en av teoretisk ram för att förklara hur missnöje kan leda till avvikande beteende, inklusive hatbrott. Resultaten pekar på negativa beteendemönster, nationalistiska tendenser och intolerans mot religioner eller etniciteter med religiös koppling som bidragande faktorer till hatbrott. Betydelsen av denna studie framhävs genom den begränsade mängden forskning i svenskt sammanhang där förövare intervjuats.

Abstract

This study explores the causes of hate crimes, especially among young people in Malmö, using a qualitative approach. Three young individuals with a personal connection to hate crime participate in discussions about motivation, views of victims and strategies to combat hate crime. Strain theory is used as a theoretical framework to explain how dissatisfaction can lead to deviant behavior, including hate crimes. The results point to negative behavior patterns, nationalist tendencies and intolerance towards religions or ethnicities with a religious connection as contributing factors to hate crimes. The importance of this study is highlighted by the limited amount of research in a Swedish context where perpetrators have been interviewed.

Innehållsförteckning

<u>1 Inledning</u>	6
<u>1.2 Syfte, Frågeställningar</u>	7
<u>1.3 Avgränsning</u>	8
<u>2. Bakgrund</u>	9
<u>2. Fakta om antisemitism påverkan och polisens rapport av BRÅ</u>	9
<u>2.1 Brottskategori</u>	10
<u>2.2 Brottspplats</u>	10
<u>2.3 De utsattas kön</u>	11
<u>2.4 Antisemitismen i Malmö, Judar, Muslimer</u>	12
<u>3. Tidigare forskning</u>	15
<u>4. Teori</u>	20
<u>4.1 Strainteori</u>	21
<u>4.2 Brottets frestelse</u>	22
<u>5. Metod</u>	24
<u>5.1 Urval</u>	25
<u>5.2 Förklaring av intervjufrågor</u>	26
<u>5.3 Kvalitetskrav</u>	27
<u>5.4 Genomförande av intervjufrågor</u>	28
<u>5.5 Etiska Reflektioner</u>	29
<u>6. Resultat</u>	32
<u>6.1 Intervjuer</u>	33
<u>7. Analys... Diskussion,</u>	38
<u>8. Framtida forskning</u>	45
<u>Referenslista</u>	46
<u>Bilaga</u>	

1. Inledning

Jag har valt att undersöka antisemitiska hatbrott eftersom jag har personliga erfarenheter av att se judar utsättas för trakasserier, våld och mobbning, samt olika former av diskriminering. Under hela min uppväxt har jag observerat detta och det har alltid väckt min nyfikenhet och intresse för att förstå varför judar behandlas på detta sätt. Jag har alltid sökt efter svar på denna fråga men har fått olika svar och resonemang som har varit svåra att förstå.

Anledningen till att jag valde Malmö som mitt specifika studieområde är tvådelad. För det första har jag min egen uppväxt i Malmö, vilket har gett mig insikter i de utmaningar som gradvis har vuxit fram inom samhället. För det andra beror mitt val på den oroande bilden av judar som framställs i medierna, där de ofta beskrivs som rädda och utsatta individer till följd av det påfrestande klimatet i Malmö, där hat och våld utgör en integrerad del av deras vardag (Brå 2021:17, 100).

Mötet av individer från andra religiösa samfund än vårt eget har alltid utgjort en betydande utmaning inom samhällen. Främlingar har ofta stått inför hårda behandlingar, där majoritetssamhället har porträtterat dem som fiender och försökt hålla dem på avstånd. Särskilt bland ungdomar har det funnits en stark motvilja. Samtidigt ser vi en ökande trend av främlingsfientliga politiska partier runtom i Europa (Brå, 2019:4, 18–19).

Denna problematik har resulterat i djupgående splittringar mellan olika grupper inom samhället och har även orsakat en känsla av osäkerhet hos vissa medborgare.

Att utforska orsakerna till varför ungdomar i Malmö begår antisemitiska brott är en avsevärd insats för att bekämpa denna form av fientlighet. Trots detta stötte jag på betydande utmaningar när det gällde att rekrytera deltagare till min studie. En betydande faktor var den rådande tystnadskulturen bland ungdomar som hade begått hatbrott. Denna situation komplicerade processen att identifiera deltagare till min undersökning betydligt.

En viktig artikel som beskriver problematiken om antisemitismen i Malmö, som också var en av anledningarna till att jag började med denna undersökning, är en artikel i Sydsvenska Dagbladet från juli 2015. I artikeln får vi lära känna en ung kvinna med judisk bakgrund som bor i Malmö. Hon berättar om sin kärlek till staden och hur hon alltid känt att allt är nära till hands. Dessutom poängterar hon att matpriserna är mycket mer bekväma än i städer som Stockholm och andra liknande städer. Så småningom förklarar hon att hennes situation känns alltmer hotande på grund av att hon är jude, och en dag blir hennes situation så illa att hon

känner sig tvungen att flytta från Malmö och bosätta sig i Israel för att kunna visa sin tro öppet. I artikeln berättar hon om hur hon ständigt trakasseras i Malmö och har kallats "en blodig judisk hora" i skolan samt hur hon alltmer blev rädd för att bli utsatt för antisemitiska hatbrott (SDS, July 19, 2015).

1.2 Syfte och frågeställningar

Syftet med den här undersökningen är att undersöka frågan varför ungdomar begår antisemitiska hatbrott. Detta för att förstå, på djupare plan, orsakerna till dessa brott, samt hur från samhället och statens sida kan motverka detta. Undersökningen grundar sig på önskan att erhålla en bredare och mer mångsidig förståelse av antisemitismen sett från deras individuella perspektiv. Genom att samla in olika svar från dessa ungdomar strävar man efter att skapa en mer omfattande och nyanserad bild av ämnet. Detta tillvägagångssätt bidrar också till att bredda perspektivet på ämnet och ger oss en djupare inblick i mångfalden av åsikter och upplevelser som rör sig inom den aktuella frågan.

Frågeställningarna är följande:

1. Hur resonerar gärningspersonerna kring de bakomliggande orsaken/orsakerna till att de begick antisemitiska hatbrott?
2. Hur ser gärningspersonerna på brottets konsekvenser för brottsoffren?
3. Hur ser gärningspersonerna på hur samhället skulle kunna motverka antisemitism och antisemitiska hatbrott?

Enligt min bedömning har frågeställningar både ett utbildningssyfte och ett brottsförebyggande syfte. Utbildningssyftet handlar om att öka kunskapen bland de som tar del av undersökningen, samt att informera allmänheten om detta samhällsproblem och den potentiella framtiden vi står inför. Det brottsförebyggande syftet handlar om att undersökningens resultat kan vara till nytta för organisationer som arbetar för att bekämpa hatbrott och förebygga dem på samhällsnivå. Genom min undersökning avser jag att bidra med ett perspektiv som kan vara till nytta i deras arbete. Med detta sagt förväntas resultaten från studien förhoppningsvis öka kunskapen för hatbrott och dess förebyggande på samhällsnivå. Genom att utforska hatbrott i Malmö kan vi erbjuda en ny och betydelsefull dimension till diskussionen om hatbrott och dess underliggande orsaker. Dessutom kan resultaten erbjuda värdefull information för organisationer som aktivt arbetar med att

bekämpa hatbrott och därigenom bidra till en förbättrad strategi för brottsförebyggande åtgärder.

1.3 Avgränsning

Studien har fokuserat på unga män som har begått antisemitiska hatbrott. Specifikt har studien begränsats till tre individer som, under perioden 2018-2020, var ungdomar och var inblandade i antisemitiska hatbrott i Malmö. En av ungdomarna var enbart misstänkt för händelsen, medan de andra två blev formellt dömda för sina handlingar. Idag är individerna 20, 21 och 23 år gamla.

Undersökningen har koncentrerats till personer med erfarenhet av antisemitiska hatbrott i Malmö och har tydligt avgränsats till att undersöka endast det geografiska området Malmö och de specifika händelserna kring dessa tre individer.

Mitt beslut att rikta min studie mot tre unga individer och Malmö som specifikt studieområde härleder sig från min egen uppväxt i staden, vilket har möjliggjort att jag kunnat iaktta hur fenomen som antisemitism har vuxit inom samhället.

2. Bakgrund

Fakta om antisemitism och polisens rapport av BRÅ

På uppdrag av regeringen har BRÅ publicerat en studie som beskriver antisemitiska hatbrott. I rapporten utgår man från två huvudsakliga frågor. *Hur ser antisemitiska hatbrott ut, och vilka är personerna som begår dem?* (Brå 2019:4, 13–14).

Antisemitiska hatbrott är brott som baseras på hat och fientlighet mot judar och judendom. Dessa hatbrott kan ta olika former och omfatta allt från mindre kränkande handlingar, som klotter på någons bostad, till mycket allvarliga brott, inklusive mord. Det är motivet bakom handlingen som avgör om den klassificeras som ett antisemitiskt hatbrott eller inte. Motiven kan vara relaterade till offrets sexuella orientering, könsidentitet, etniska bakgrund, trosuppfattning, religion, nationalitet och andra faktorer.

Brottsförebyggande rådets (Brå) rapport från 2019 utforskar utförligt olika typer av brott, deras karaktär och de konsekvenser de medför. Denna analys grundar sig på information från polisanmälningar, rättsliga domar och intervjuer. Det är viktigt att förstå och bekämpa antisemitiska hatbrott för att främja tolerans och säkerhet i samhället (Brå 2019:4 13-14).

När det gäller antisemitism kan den manifesteras sig både skriftligt och muntligt. Hatbrott av detta slag kan ibland ske öppet, men de kan också utföras anonymt. Ibland kan hatbrott ske direkt inför offret, medan det i andra fall kan ske via brev, telefon eller sociala medier. Uttrycken för antisemitism kan variera från nedvärderande "skämt" om judar till allvarigare uttryck såsom hot och våldsbrott (Brå 2019:4,15).

Enligt polisens rapport om antal polisanmälda hatbrott från 2020 så förklaras att antisemitism är ett vitt begrepp som omfattar olika former av fientliga uppfattningar, negativa tankar och myter om judar i allmänhet. Det handlar om olika strukturer, hat och fördomar som kan ha olika uttryck och konsekvenser i samhället. Även om antisemitism ibland kan handla om fientlighet mot religionen judendom så är det inte oftast religionen som står i fokus för hatet (Brå 2021:17,63).

I stället handlar det om fördomar och hatet mot judar som etnisk grupp. Antisemitism har funnits i en lång tid, redan innan nazismen framfart och idag diskuteras antisemitismen i olika former med olika historiska och ideologiska rötter där man drar paralleller ihop. Till exempel finns det olika former av antisemitism med olika bakgrund och ideologier såsom islamistisk antijudaism, kristen antijudaism, antisemitism som är relaterad till staten Israel, antisemitism

som är relaterad till förintelsen. De traditionella antisemitiska motiven är negativa föreställningar och stereotyper, olika sorters beskyllningar och judar som är allmänt “*giriga*” och “*omoraliska*”. Ibland kan även antisemitismen kopplas till ekonomisk politik och även den pågående konflikten mellan staten Israel och Palestina som har pågått i över årtionden (Brå 2021:17).

Enligt polisens rapport om antal polisanmälda hatbrott från 2020 så jämför man domar, polisanmälningar och intervjuer och där visar det sig att antisemitiska hatbrott sker i miljöer såsom skolor, hemmet, arbetsplatser, offentliga arbetsplatser, internet, och judiska institutioner (Brå 2021:17,63).

2.1 Brottskategori

En analys av polisanmälda brott med antisemitiska motiv under 2020 visar att hets mot folkgrupp utgjorde den dominerande brottskategorin, som svarade för cirka 52 procent av samtliga antisemitiska huvudbrott. Detta utgjorde en betydande andel jämfört med övriga brottstyper som återfinns i den angivna tabellen. För att sätta detta i perspektiv, när man betraktar samtliga hatbrottsmotiv sammanlagt, uppgick hets mot folkgrupp med antisemitiska motiv till 23 procent av fallen.

I många av fallen där hets mot folkgrupp med antisemitiska motiv förekom, var brotten kopplade till nazistiska uttalanden eller skrifter. Dessa uttryck kom vanligtvis till uttryck genom internet eller på allmänna platser. Ofta förblev förövarna okända, men det förekom även att vissa nazistiska organisationer var ansvariga för att sprida antisemitiska klistermärken i offentliga miljöer.

Den näst vanligaste brottskategorin var hets mot folkgrupp som inte hade antisemitiska motiv, vilket stod för 15 procent av fallen. Därefter följde skadegörelse och klotter med 11 procent av fallen, medan ofredande utgjorde 10 procent av de rapporterade händelserna (Brå 2021:17, 64).

2.2 Brottplats

En analys av polisanmälda brott med antisemitiska motiv och deras platser under 2020 ger oss insikter om var dessa brott oftast inträffar. Resultaten visar att de mest förekommande platserna för antisemitiska hatbrott var sociala medier med 16 procent, följt av allmänna platser med 15 procent samt kommunikation via chatt, telefon och sms med 14 procent. Det är därför tydligt att sociala medier var den främsta arenan där antisemitiska hatbrott ägde rum under detta år.

Det är viktigt att notera att en betydande andel av antisemitiska hatbrott är kopplade till hets mot folkgrupp, och dessa brott äger vanligtvis rum online. Intressant nog skedde ungefär 8 procent av de anmälda antisemitiska hatbrotten på religiösa platser. Denna andel är avsevärt högre än den totala andelen hatbrott som inträffar på religiösa platser, vilken uppgår till endast 2 procent. Det är också ungefär lika stor som andelen hatbrott riktade mot religiösa grupper som helhet, vilken ligger på 9 procent (Brå 2021:17, 65).

2.3 De utsattas kön

En analys av polisanmälda brott med antisemitiska motiv under 2020 ger insikter om könsfördelningen bland de drabbade. Resultaten visar att cirka 22 procent av offren var män och 16 procent var kvinnor. Det är dock viktigt att notera att i hela 59 procent av anmälningarna var det ingen specifik fysisk person som direkt utsattes för brottet. Denna omständighet kan förklaras av att många av dessa brott var kopplade till hets mot folkgrupp och klotter, brott som inte alltid har en enskild individ som mål.

I rapporten om hatbrott med antisemitiskt motiv utifrån de drabbades kön, som rapporterades 2020, framkom det att det fanns relativt få anmälningar där en man eller kvinna var utsatta. Detta kan förstås utifrån att majoriteten av de anmälda brotten i huvudsak handlade om hets mot folkgrupp, vilket inte nödvändigtvis riktar sig mot en specifik person. Däremot var de antisemitiska hatbrott som riktade sig mot en specifik individ ofta av typen olaga hot och ofredande. Dessa typer av hatbrott drabbade både män och kvinnor.

Övriga vanliga brottskategorier inkluderade hets mot folkgrupp och ärekränkningar (Brå 2021:17, 66).

2.4 Antisemitismen i Malmö, Judar och Muslimer.

I en rapport som sändes av programmet SVT Agenda år 2012 påpekas att under de senaste åren har det noterats en ökning av anmälningar om hatbrott riktade mot den judiska befolkningen i Malmö. Det har blivit allt svårare för personer som tillhör judisk tro att leva bekvämt i staden, och det har även resulterat i att flera med judisk bakgrund har valt att lämna Malmö på grund av de negativa upplevelsorna. På senare tid har det också förekommit incidenter där hakkors har blivit målade på dörrar till judiska bostäder i stadsdelen Rosengård.

Enligt Ala Eddin Al Qut, som innehar befattningen som ordförande för Islamiska Förbundet i Malmö, möter man en utmaning där många individer med bakgrund från Mellanöstern förväxlar den israeliska statens handlande med enskilda judiska individer. Inom kontexten av

diskussioner om antisemitism är det en vanlig förekomst att unga individer med rötter i Mellanöstern börjar resonera om Israels ageranden, särskilt de som ägt rum i Gaza. Dessa individer fokuserar på händelserna i Palestina och uttrycker starka negativa känslor gentemot palestinier. Vissa unga palestinier i Malmö har uttryckt åsikter som rapporterats av SVT:s journalister, där de uttrycker intensiv vrede gentemot judiska personer grundat på deras uppfattning om att judar tar livet av palestinska barn i Palestina. Ala Eddin Al Qut påpekar att det är vanligt att man automatiskt kopplar samman termen "judar" med "israeler". För palestinier som har levt i flyktingläger är dessa termer ofta synonyma. Han argumenterar vidare att det är just denna tankegång som behöver bekämpas. Han erkänner dock att det inte alltid är enkelt att få människor att förstå skillnaden mellan judar som individer och den politik som den israeliska staten för (SVT 8 oktober 2012).

En artikel från SVT Nyheter, baserad på Uppdrag Granskning från 2015, avslöjar att en mindre del av antisemitismen är kopplad till nynazism. Istället har konflikten mellan Israel och Palestina en betydande inverkan. *Myndigheten citeras i rapporten och förklarar: "Tidigare associerades antisemitism ibland med nationalsocialistisk ideologi, /.../ men i dag är det vanligare att former av antisemitism snarare har en anknytning till exempelvis konflikter i Mellanöstern, kanske främst mellan Israel och Palestina"*

I Malmö har det skett en rad händelser som belyser det komplexa förhållandet mellan judar, antisemitism och den politiska konflikten i Mellanöstern. En serie av evenemang, kända som "kipparamarscher", har ägt rum för att visa stöd för judar som blivit utsatta för antisemitism och för att försvara rätten att bära sina religiösa symboler öppet. Ett av dessa evenemang, som SVT (Sveriges Television) rapporterade om, ägde rum i augusti förra året. Deltagarna marscherade genom Malmö, en stad som har kämpat med antisemitiska incidenter och spänningar relaterade till Mellanösternkonflikten (SVT, 9 december, 2017).

När kippa marschgruppen nådde Möllevångstorget, stötte de på protester och förolämpningar från en grupp som framförde slagord som "Free, free, Palestine" och "Fuck Israel". Denna händelse lyfter fram en problematisk dynamik där judar i Malmö kan känna sig orättvist ansvariga för handlingar utförda av den israeliska staten. Dessa spänningar intensifieras i takt med att konflikten mellan Israel och Palestina eskalerar, vilket tydliggörs av ökande trakasserier och negativa reaktioner gentemot judar. Det är inte första gången Malmö står i fokus när det gäller antisemitism. I en artikel publicerad av SVT år 2017 rapporterades det om en demonstration som anmäldes för hets mot folkgrupp. Under denna demonstration, som

ägde rum som en reaktion på USA:s beslut att erkänna Jerusalem som Israels huvudstad, samlades omkring 200 personer och uttryckte hotfulla budskap riktade mot judar i staden. Denna händelse markerar en tydlig påminnelse om det faktum att antisemitismen är väl dokumenterad i Malmö och att spänningarna inom Mellanösterns politiska landskap kan manifesteras sig i lokala konflikter och hot.

Eddie Gellberg, ordförande för Judiska församlingen i Malmö, betonar kopplingen mellan de politiska händelserna i Mellanöstern och de antisemitiska uttalandena. Han påpekar att det finns en underliggande hotbild som riktas mot judar i staden och förklarar att judar i Malmö alltid är vaksamma och försiktiga på grund av rädsla för attacker. Det finns en försiktig inställning till att visa judiska symboler öppet, och det är särskilt utmanande för ortodoxa judar som bär traditionell klädsel. Eddie Gellberg lyfter fram att en del människor med ursprung i Mellanöstern som numera är bosatta i Sverige kan ha svårt att skilja på den politiska situationen i Mellanöstern och judar i Sverige. Detta kan leda till att skulden för Israels handlingar läggs på svenska medborgare av judisk tro (SVT, 9 December, 2017).

3. Tidigare forskning

Jag var tvungen att göra vissa avgränsningar i mitt arbete där jag inte kunde erhålla empiriskt stöd för ungdomars generella tendens att begå antisemitiska hatbrott genom intervjuer. Detta beror på att individer som har varit föremål för misstanke eller har blivit dömda för sådana brott innehar en mångfald av historier och bakgrundsfaktorer som motiverar deras engagemang i denna form av hatbrott. Det är således att förvänta att deras förklaringar till hatbrott varierar i omfattning och natur. I stället har jag strävat efter att utgå från mina utförda intervjuer, deras samband och teoretiska perspektiv för att bättre förstå varför dessa ungdomar väljer att begå antisemitiska hatbrott. Jag har därefter försökt att identifiera en övergripande röd tråd som kan kopplas till en förklarande mekanism för denna typ av brottslighet. I detta ljus har jag särskilt inriktat mig på att kontextualisera förekomsten av antisemitiska hatbrott i tidigare forskning, då jag anser att det är av vikt för läsaren att vara medveten om denna problematik, eftersom den kan bidra till en djupare förståelse av det som jag undersöker i min forskning.

Tidigare forskning visar att väldigt få studier har gjorts i en svensk kontext där förövare har intervjuats, inte minst därför är denna uppsats av stor vikt

Enligt Craig (2002) och Perry (2009) saknas det egna teoretiska resonemang inom forskningen om hatbrott. Istället använder man teorier från områden som socialpsykologi, psykologi och pedagogik, vilka fokuserar på individ- och gruppnivå samt socialt lärande. Olika discipliner tillämpar olika strukturella förklaringar till hatbrott. Inom sociologin och kriminologin använder man exempelvis strukturella förklaringar. Inom statsvetenskapen fokuserar man på hur politiska partier och diskurser påverkar, medan inom nationalekonomins historia belyser man effekterna av ekonomiska kriser på hatbrott. Historisk forskning inriktar sig på hur hatbrott har manifesterat sig på olika platser och tidpunkter (Delmi Rapport, 2017:2, 15).

Neil Chakraborti & Jon Garland (2009) inleder sin forskning om religiös motiverade hatbrott i Storbritannien; *“Since the turn of the millennium an increased focus has been placed upon the issue of religious identity in the UK”* och därifrån börjat granska om hatbrott i Storbritannien där några av deras resultat är att förövarna är unga vita män som sällan har en kriminell bakgrund. Vidare menar Neil Chakraborti & Jon Garland (2009) i sin forskning att i större utsträckning har det skett en ökad uppmärksamhet på specifika religiösa sedvänjor och värderingar som anses vara oförenliga med den brittiska nationella identiteten, vilket har

medfört med negativa konsekvenser för olika trossamfund där personer har blivit måltavlor på grund av sina religiösa övertygelser (Chakraborti & Garland 2009,36).

I en studie från början av 1990-talet i Storbritannien, närmare bestämt i Manchester, genomförde Ray och Smith (2001) en undersökning av förövarna bakom rasistiska hatbrott. Resultaten indikerade att män som begick dessa typer av brott oftast bodde i socioekonomiskt utsatta "vita" områden och hade en låg utbildningsnivå. Dessa individer kom ofta från familjer som var i konflikt och tenderade att se våld som en acceptabel lösning på sina konflikter. De betraktade sig själva som verkliga offer i samhället, där de kände sig starkt uteslutna, undervärderade och negligerade av samhällsinstitutionerna. Dessa män upplevde även en brist på egenmakt och värde på grund av sin fattigdom och sin status som vita män som ingen brydde sig om (Ray & Smith, 2001, s. 205–206).

Likaså påpekade Chakraborti och Jon Garland (2015) att vissa hatbrott begås av förövare som upplever sig vara maktlösa, vilket ibland resulterar i användning av verbala hot som ett uttryck för deras frustration över den negativa situationen (Chakraborti & Jon Garland, 2015, s. 1740–1742).

Det är även relevant att belysa vad Willems (1995) kom fram till i sin undersökning. Trots att det finns flera orsaker till rasistiska hatbrott som Chakraborti & Jon Garland (2015) poängterar i sin forskning så beskriver även Willems (1995) i sin undersökning att det finns ett antal bakomliggande faktorer till rasistiska hatbrott.

Willems (1995) påpekar att ekonomiska problem kan orsaka förhinder av sociala normer och en snabb och lätt rörlighet kan bidra till en ökning av hatbrott. Det är särskilt vanligt i ekonomiskt dåliga tider att det förekommer konflikter mellan olika sorters grupperingar (Willems 1995,165–167).

I sin rapport *Media Images and Experiences of Being a Jew in the Swedish City of Malmö* diskuterar forskarna Anders Wigerfelt och Berit Wigerfelt (2016) förklaringar kring antisemitiska hatbrott. Enligt forskare ökade rapporteringen av hatbrott mot judar i svenska medier, särskilt i Malmö, runt 2008. Detta kan till stor del kopplas till konflikten mellan Israel och Palestina. En faktor som förknippades med Malmö var att hatbrottsligheten ökade, vilket kunde ses i rubrikerna i tidningarna. Rubriker som "Judehat driver bort dem från Malmö"(SkD, oktober, 09, 2021) som tyder på problemet (Wigerfelt, Wigerfelt 2016,7).

Under den perioden trappades konflikten i Gaza upp, där den israeliska militären genomförde en omfattande operation som resulterade i flera civila offer. I Sverige växte rädslan och otryggheten bland judiska medborgare. Det judiska rådet i Sverige vände sig till den svenska regeringen och begärde hjälp för att adressera hotet som riktades mot judiska samhällen i Sverige. Samtidigt, i ljuset av den pågående konflikten mellan Israel och Palestina, utsattes judar för hot, våld och kränkningar (Wigerfelt & Wigerfelt, 2016, s. 8).

I Malmö genomförde en judisk grupp samtidigt en demonstration för att betona sin rätt till existens och sina mänskliga rättigheter i Sverige. Tyvärr ledde detta till ökat hat mot judar när flera motdemonstranter kastade ägg och stenar mot judiska demonstranter och använde förolämpande uttryck som "Jävla judar" och "Heil Hitler" (Dagen, 4 februari 2009, samt Wigerfelt & Wigerfelt, 2016, s. 9).

Enligt Craig (2002) har personer som exempelvis judar blir ständiga måltavlor och hindras från att leva ett fritt och självständigt liv. De tvingas ta säkerhetsåtgärder och kanske till och med dölja sin identitet för att undvika att bli offer, vilket begränsar deras livsmöjligheter. Ett exempel är "Andrea" som inte personligen har blivit utsatt för trakasserier på grund av sin judiska identitet, men berättar i Wigerfelt och Wigerfelts studie (2016) att hon är tvungen att vara försiktig och inte berätta offentligt att hon är jude eftersom hon inte vill bli en måltavla. (Wigerfelt, Wigerfelt 2016,10).

Dessa dynamiker kan få betydande påverkan på den fysiska omgivningen, särskilt för de grupper som drabbas. Det kan resultera i att dessa grupper skapar en slags mental karta över staden där de markerar områden som de upplever som osäkra eller riskfyllda. Denna karta kan sedan påverka deras vardagssituation och deras val av platser att besöka eller undvika (Iganski & Lagou, 2009,10).

I sin rapport om antisemitiska attityder och föreställningar i Sverige, diskuterar forskarna Bachner och Ring (2005) en annan grundläggande faktor bakom antisemitiska hatbrott. Forskarna hävdar att antisemitism används på samma sätt som andra former av fördomar för att skapa en uppdelning mellan "vi" och "dem". Denna uppdelning uppnås genom att framhålla hur olika "de andra" är. Som en följd av detta skapas en känsla av samhörighet inom den egna gruppen. Denna samhörighetskänsla kan också förstärkas genom att betrakta "dem" som en gemensam fiende eller hot mot "oss" (Bachner och Ring 2005,72).

Detta påpekades även av Ray och Smith (2001) i deras studie där "vita" män från socioekonomiskt utsatta områden i Manchester skapade en "vi" och "dem"-känsla, där de såg sig själva som verkliga offer och kände sig utestängda från samhället, vilket ledde till att de hanterade sina konflikter med våld. Resultaten från forskarna visar tydligt att denna "vi" och "dem"-känsla kan skapa samhörighet, men det kan också leda till konflikter och splittring i samhället. Denna dynamik kan ha en negativ påverkan på unga människor som växer upp i sådana miljöer där grupper som känner sig exkluderade från samhället har inflytande (Ray och Smith 2001, 205–206).

I enlighet med Bachner och Ring (2005) framhåller de även att antisemitism kan fungera som en "svarslösning" på problem genom att på olika sätt skylla på judar som ansvariga för påstådda och befintliga svårigheter. Detta har förekommit genom historien där judar har anklagats för olika händelser, såsom kapitalismen, den franska revolutionen, liberalismen, socialismen, demokratin och båda världskrigen (Bachner och Ring 2005,9).

Även sociologen och professorn Helen Feins (1987) påpekar denna typen av problematik att judar pekas ut och anklagas för diverse saker: *“Antisemitism är en bestående latent struktur av föreställningar fientliga mot judar som kollektiv, vilka på det individuella planet manifesteras som attityder, i kulturen som myter, ideologi, folkliga traditioner och bildspråk, samt i handlingar som social eller legal diskriminering, politisk mobilisering mot judarna och kollektivt eller statligt våld, vilket resulterar i och/eller syftar till att fjärma, driva bort eller tillintetgöra judar just för att de är judar”* (Bachner och Ring 2005,21-22).

Bachner och Ring (2005) betonar i sin rapport att antisemitismen är kopplad till Israel och den israelisk-palestinska konflikten. Det är dock viktigt att skilja mellan kritik av Israels politik och antisemitism. Ibland används staten Israels politik som en förevändning för att uttrycka fördomar och hat mot judar, även om det inte har något att göra med saken. Sådana stereotyper och fientlighet kan då försvaras eller rättfärdigas med hänvisning till Israels politik (Bachner och Ring 2005,10).

I sin studie påpekar Bachner och Ring (2005) att konflikterna i Mellanöstern inte utgör den grundläggande orsaken till antisemitism, men de kan utlösa den på olika sätt. Dessutom kan konflikterna användas som en förevändning för att uttrycka och rättfärdiga antisemitism. Denna koppling är särskilt relevant när det gäller den palestinsk-israeliska konflikten, men den påverkar också i viss mån de globala effekterna av det USA-ledda kriget mot Irak och okupationen av landet, liksom den islamistiska terrorismen.

Enligt Bachner och Ring så är det av yttersta vikt att förstå att kritik mot Israels politik inte är synonymt med antisemitism. Det är lika legitimt att kritisera Israels politik som det är att kritisera politiken i något annat land. Däremot är det nödvändigt att understryka att kritiken ibland kan innehålla fördomar och negativa samt rasistiska attityder gentemot judar som grupp. Det är viktigt att komma ihåg att judar som bor utanför Israel inte kan hållas ansvariga för Israels politik, på samma sätt som personer med svensk bakgrund som bor i USA inte kan hållas ansvariga för Sveriges politik. Trots detta kan kritik mot Israel ibland utvecklas till att bli ett angrepp mot judar som en kollektiv grupp (Bachner och Ring 2005,56–57).

4. Teori

4.1 Strainteori

En av de mest inflytelserika teorierna inom kriminologiska forskning är Strainteorin. Den utvecklades av den amerikanske sociologen Merton i sin bok *Social Theory and Social Structure* (1967). Teorin fokuserar på hur olika ekonomiska hinder och stress kan skapa missnöje bland människor vilket kan leda till ett avvikande beteende såsom kriminalitet. Detta innebär att individer kan bli stressade och missnöjda när de inte kan uppnå sina mål på grund av det finns olika begränsningar i samhällsstrukturen, vilket gör att de kan bryta mot lagar och normer (Merton 1967,135–140).

Merton (1967) vidareutvecklade sin teori genom att hävda att samhällets normsystem, både institutionella och kulturella, utgör den huvudsakliga orsaken till "spänning" eller "strain." Han argumenterade för att personer som inte kan uppnå samhällets mål på ett legitimt sätt ställs inför en form av inre konflikt, vilket resulterar i "spänning," och detta kan i sin tur leda till avvikande och kriminellt beteende. Denna teori kan också kopplas till hatbrott, då förändringar i samhället kan framkalla individuell frustration. Det innebär att när individer möter svårigheter i att nå sina mål kan detta leda till missnöje och inre spänning, som sedan kan uttryckas som hat och aggression mot en annan grupp (Merton 1967,135–140).

Vidare hävdar Merton (1967) att samhällets normsystem är grundade på idéer om materiell och ekonomisk framgång, vilket påverkar de flesta grupper och individer i samhället. Dock har inte alla individer och grupper möjlighet att använda legitima medel som krävs för att uppfylla dessa normer om ekonomisk och materiell framgång. Merton (1967) definierar "spänning" som den konflikt som uppstår när det finns en kollision mellan individernas mål och deras tillgång till legitima medel för att nå dessa mål (Merton 1967, 135–140).

Merton (1967) presenterade även fem anpassningsstrategier där han ansåg var lösningen till att överkomma eller motverka Strain. Dessa är innovation (innovation), rebelliskhet (rebellion), tillbakadragande (retreatism), ritualister (ritualism) konformitet (Conformity), (Merton 1967,135–140).

Innovation hänvisar till en grupp människor som delar samma mål som samhället men som saknar de personliga förutsättningarna för att uppnå dem. Dessa individer tillhör oftast de lägre samhällsklasserna och har svårt att nå ekonomisk framgång. Ett klassiskt exempel är invandrare som, trots att de hade en högre levnadsstandard i sina hemländer, saknar

möjligheter att avancera i sitt nya land på grund av begränsade språkkunskaper och bristfällig utbildning. Merton (1967) hävdar att innovation innebär att individer använder andra medel för att uppnå ekonomisk framgång i samhället, såsom att begå brott eller bedriva olagliga aktiviteter för att uppnå ekonomiska fördelar (Merton 1967, 142–145).

Rebelliskhet syftar på människor som gör motstånd mot de sociala normerna i samhället. Dessa människor vill på olika sätt skapa en slags ny social ordning och vägen till målet kan innebära att begå kriminella handlingar. Dessa människor brukar oftast vara sammanslutna till olika grupperingar, till exempel vänstergrupperingar eller högergrupperingar, militanta nazistgrupperingar, feministgrupperingar etc (Merton, 1967, 156–158).

Konformitet beskriver individer som omfamnar samhällets ideal om att uppnå en framgångsrik karriär, ekonomisk rikedom och andra mål som anses vara indikationer på "ett gott liv". Inom denna kategori diskuteras även hur personer som följer samhällets normer för framgång och har de nödvändiga förutsättningarna för att nå dessa mål, såsom intellektuell och social kompetens. Det är viktigt att notera att dessa individer har en låg risk att engagera sig i kriminellt eller avvikande beteende. Detta beror på att det inte uppstår någon konflikt mellan de mål de strävar efter att uppnå och de medel de använder för att nå dem (Merton, 1967, 141–142).

Med tillbakadragande avses personer som anses stå utanför samhället och kan vara utestängda från samhället, såsom missbrukare och hemlösa. Dessa människor omfattas inte av de medel som samhället har byggt för att uppnå sina mål. Förutom individer som faller inom ovanstående kategori kan andra grupper inkluderas, såsom "karriärbrottslingar" eller brottslingar som använder våld och brott för att vinna värden som "respekt" och "makt" (Merton, 1967, 154–155).

Ritualister hänvisar till en grupp människor som använder samhällets godkända metoder. Dessa individer följer systemets regler mycket strikt utan hänsyn eller insikt om hur deras handlingar kan påverka andra människor. De som befinner sig inom denna kategori visar vanligtvis inte kriminellt beteende, men de kan utgöra en utmaning för andra eftersom de följer alla regler mekaniskt och inte bryr sig om konsekvenserna av sina handlingar (Merton, 1967, 150–153).

4.2Brottets frestelse

Teorin om "Brottets Frestelser", som Jack Katz presenterade i sin bok "Seductions Of Crime" 1988, förklarar orsakerna bakom varför människor begår brott.

En central aspekt enligt Katz är den känslomässiga rusning och adrenalinpåslag som brottslighet medför och som attraherar individen. Att begå brott ger en spännande och upphetsande känsla. Motivationen bakom brottet ligger i starka känslor där individen upplever en emotionell kick genom att begå brottet. Individen strävar efter att uppnå positiva känslor genom brottet, vilket kan leda till att individen får status bland sina kamrater (Katz 1988:147).

Katz erbjuder också en alternativ förklaring där individen kan söka en känsla av makt för att hantera negativa känslor. Till exempel kan individen försöka överträffa, lura eller bevisa sin överlägsenhet gentemot systemet, vilket ger en känsla av dominans och makt över motståndaren. Detta genererar den spänning som uppnås genom brottet. Efter att ha begått en brottslig handling hävdar författaren att individen upplever en njutbar spänning och känner sig triumferande över brottet. Genom att utföra denna handling strävar individen efter att uppnå positiva känslor, vilket kan resultera i en förhöjd status i ögonen på sina kamrater (Katz 1988: 136).

Enligt författaren svarar människor ofta med våld när de upplever att deras innersta personliga värderingar hotas och de ser ingen annan utväg. En annan reaktion kan vara att rikta attacken mot sin egen självbild och utstå förnedring (Katz 1988: 22–23).

Katz framhåller också en annan förklaring till brottsligt beteende, nämligen individers strävan att hantera negativa känslor genom att söka en känsla av makt. Ett exempel på detta är när individen drivs av önskan att uppnå dominans och makt över motståndaren, samtidigt som brottet ger en känsla av spänning och upphetsning. Enligt Katz handlar det inte alltid om ekonomiska incitament som motiverar kriminella handlingar, utan det kan även handla om individers strävan att uppnå eller behålla makt (Katz 1988: 67–69).

Brottslighet kan ha både positiva och negativa konsekvenser för individer. Det finns situationer där brottsligt beteende kan leda till gynnsamma effekter för enskilda personer. Detta kan förekomma exempelvis inom kriminella grupper, där individen upplever en känsla av gemenskap och bygger starka relationer med sina med kriminella. Känslan av tillhörighet och att vara en del av en gemenskap kan ha betydande positiva påverkningar på individens

välbefinnande. Dessa relationer betraktas ofta som en förlängning av familjen, där medlemmarna stöder varandra och upplever en djup samhörighet (Katz 1988: 72–74).

5. Metod

Forskningsarbeten används normalt sett två huvudsakliga typer av metoder: den kvalitativa och den kvantitativa metoden. Båda metoderna har sina respektive fördelar och nackdelar, och valet av metod beror på forskningsfrågans karaktär och syfte.

Den kvantitativa metoden innebär att man samlar in data från en stor grupp informanter genom användning av snabba och korta frågor. Detta kan genomföras i olika skala, beroende på forsknings målet. En fördel med den kvantitativa metoden är att den möjliggör att nå ut till ett stort antal personer, vilket ger resultat med bred täckning. Eftersom data samlas in från många informanter kan resultaten också vara mer generella och ge en övergripande bild av fenomenet. Nackdelen med den kvantitativa metoden är dock att den inte ger möjlighet till djupgående svar. Informanter kan känna sig begränsade av korta svarsalternativ och det kan vara svårt att få en djupare förståelse för deras tankar och åsikter (Ahrne och Svensson, 2015,11).

Den kvalitativa metoden inriktar sig på att samla in data från ett begränsat antal informanter, men ger möjlighet till mer detaljerade och utförliga svar. Genom användning av exempelvis intervjuer och öppna frågor tillåter den kvalitativa metoden informanterna att uttrycka sig mer fritt och ge mer nyanserade svar. Detta är särskilt fördelaktigt när forskningsfrågorna kräver motiverade och djupgående svar. Nackdelen med den kvalitativa metoden är att den inte kan inkludera lika många personer som den kvantitativa metoden (Ahrne och Svensson, 2015,09–10).

5,1 Urval

Enligt Ahrne & Svensson (2015) är urvalet av informanter högsta betydelse för att säkerställa representativitet i en kvalitativ studie. Det är avgörande att noggrant välja informanter som speglar den population man vill undersöka för att erhålla pålitliga och relevanta data. Genom att anpassa frågorna individuellt för varje informant kan man fördjupa insikten om ämnet och få precisa och mångsidiga svar. Denna anpassning av frågorna möjliggör en mer nyanserad förståelse av ämnet och ökar studiens validitet (Ahrne & Svensson, 2015, 18–19).

Eftersom avsikt är att undersöka förekomsten av antisemitism bland ungdomar och förstå de underliggande orsakerna till dess uppträdande, så är det mer lämpligt att inkludera individuella erfarenheter och upplevelser. Därför har det skett en noggrann och strategisk urvalsprocess för att säkerställa att urvalsgruppen är både adekvat och representativ.

Strategiskt urval är en metod som används för att noggrant utvälja deltagare eller enheter inom forskningsområdet, med avsikt att säkerställa att den insamlade informationen är relevant och adekvat i relation till det specifika forskningssyftet. Vid tillämpningen av strategiskt urval görs medvetna val av deltagare eller enheter baserat på deras specifika egenskaper eller kvalifikationer, vilka är i linje med syftet och målet för studien. Genom att selektera deltagare med särskilda kompetenser och erfarenheter kan forskningen fördjupa sin förståelse av det aktuella ämnet och härigenom erhålla insikter som är relevanta i förhållande till forskningens syfte (Kvale & Brinkmann, 2014,20).

Jag har valt att intervjua tre vuxna personer som under perioden 2012–2015, var ungdomar och var inblandade i antisemitiska hatbrott i Malmö. En av ungdomarna var enbart misstänkt för händelsen, medan de andra två blev formellt dömda för sina handlingar. De tre informanterna kommer att besvara frågor om hatbrott och även diskutera vilka åtgärder de anser att samhället bör vidta för att bekämpa dessa brott. De utvalda informanterna har varierande bakgrund med olika utbildningsnivåer och arbetslivserfarenheter. Medelåldern bland informanterna är vid tidpunkten när brotten skedde unga ungdomar.

5.2 Genomförande av forskningsintervju

Jag har valt att använda den kvalitativa semistrukturerade intervjumetoden i min undersökning, eftersom den är den mest lämpliga metoden för att få fördjupade och nyanserade svar från de personer jag intervjuar. Genom semistrukturerade intervjuer kan jag få en djupgående förståelse av ämnet och samla in rika och detaljerade data från mina informanter. Semistrukturerade intervjuer är en typ av kvalitativ metod för datainsamling som ofta används för att utforska individers personliga åsikter och synsätt. Denna metod är flexibel eftersom den möjliggör att forskaren ställer öppna frågor enligt en förutbestämd intervjuguide, samtidigt som det finns utrymme för följdfrågor och fördjupande frågor som kan ge en djupare insikt i respondenternas svar (Bryman, 2018, 27–28).

Att använda en intervjuguide kan vara till nytta för att säkerställa att alla relevanta ämnen och frågeställningar tas upp under samtalet. Samtidigt ger den som intervjuas utrymme att dela sina egna tankar och åsikter. Genom att använda en intervjuguide kan forskaren se till att samtalet följer en strukturerad ram samtidigt som det tillåter spontanitet och möjlighet till uppföljningsfrågor som kan fördjupa förståelsen av den intervjuades perspektiv. För att genomföra intervjuerna på ett adekvat sätt har nästa steg varit att utveckla en intervjuguide baserad på syftet och frågeställningarna.

Efter att intervjuerna hade genomförts var nästa steg i processen att analysera dem. De verktyg som jag använde för att bearbeta den insamlade informationen inkluderade transkribering, sammanfattning av centrala budskap och tematisering. Jag inledde med att lyssna på de inspelade intervjuerna med hjälp av min mobiltelefon, vilket hjälpte mig att hålla intervju innehålllet färskt i minnet när jag gick igenom materialet. Transkriberingen hade huvudsakligen som syfte att strukturera empirin för vidare studier. Därefter utförde jag meningskoncentration för att sammanfatta intervjuobjektens uttalanden till kortare formuleringar som fångade kärnan i deras resonemang (Kvale & Brinkmann, 2014, s. 65–68).

För att skapa teman och markera viktiga delar av materialet med färg kan vara användbart för att få en överblick och bättre förstå sammanhanget. Det är också betydelsefullt att ställa frågor till de delar av texten som har betydelse för att uppnå en djupare förståelse av materialet, vilket Kvale & Brinkmann (2014) också framhåller. Som tidigare beskrivet, används transkribering, meningskoncentrering och tematisering som etablerade metoder för kvalitativ analys av data. Innan man kan genomföra meningskoncentrering och tematisering är det nödvändigt att koda det insamlade materialet, vilket innebär att man tilldelar ord till de meningar som utgör materialet. Med andra ord, koda materialet på ett ord för-ord och mening-för-mening-basis. När det gäller meningskoncentrering kan det vara användbart att systematiskt gå igenom materialet flera gånger och att göra avgränsningar för att identifiera meningsenheter. Att formulera teman och använda färgkoder för att markera meningsenheter kan också bidra till att skapa översikt och förståelse av samband (Kvale & Brinkmann, 2014, 72–73).

Genom att tillämpa denna metod har jag systematiskt identifierat och konstruerat tre tydliga teman. Med precision har jag gått igenom varje intervju, kodat varje enskilt ord och, med stöd av dessa kodningar enligt Kvale & Brinkmann (2014), framhävt tre distinkta teman. En noggrann analys av varje intervju, där varje ord har blivit kodat, har möjliggjort formuleringen av dessa tre särskilda teman. Det första temat utgörs är *“Att begå ett antisemitiskt hatbrott”*, tema två *“Konsekvenser för offren”* och tema tre *“Hur kan staten och samhället motverka antisemitiska hatbrott”*

För att genomföra min undersökning valde jag att intervjua tre personer från Malmö som hade dömts eller varit misstänkta för hatbrott på grund av antisemitism. Genom att intervjua dessa tre personer, som var direkt involverade i händelserna, kunde jag få insikter från förövarnas perspektiv och försöka förstå vilka faktorer som drev dem att begå hatbrott.

Intervjun bestod av tre väl genomtänkta frågor och följdfrågor om hatbrott och dess påverkan. Dessa frågor inkluderade hur de själva uppfattade händelserna, deras syn på offren och vilka åtgärder de ansåg vara nödvändiga för att förebygga liknande brott i framtiden (Kvale & Brinkmann, 2014, 75–76).

5.3 Kvalitetskrav

Då min undersökning byggde på semistrukturerade intervjuer fanns det en möjlighet för informanterna att ge information som inte var direkt relevant för forskningsfrågorna. Av den anledningen kommer viss av den irrelevanta informationen inte användas i resultatet. Att nå respondenterna för intervjuer visade sig vara en utmaning, men eftersom jag kände till dem ytligt och hade en befintlig bekantskap blev det lättare att skapa förtroende. Detta var särskilt viktigt eftersom ämnet var känsligt och involverade hatbrott relaterat till antisemitism. Genom att bygga förtroende kunde informanterna känna sig mer trygga med att dela sina erfarenheter och åsikter.

För att säkerställa informanterna anonymitet och integritet, meddelade jag dem före varje intervju att deras identitet skulle hållas konfidentiell. De var även noga med att vara anonyma i inspelningarna av intervjuerna, vilket inkluderade att ändra sina röster för att förhindra igenkänning. Det skapade en ovanligt konstig intervjusituation, vilket gjorde hela upplevelsen mycket obekvämt för mig. Situationen var långt ifrån det förväntade och skapade en känsla av olust och förvirring under intervjun. Det var som om jag hamnade i en helt annan dynamik än jag hade förberett mig för, vilket gjorde det svårt att framstå på det sätt jag önskade. Det uppstod en känsla av obalans och otillräcklighet, och jag kunde tydligt känna av en avsaknad av professionalism i sammanhanget.

Denna anonymitet var särskilt viktig eftersom de hade begått hatbrott och kände obehag inför att avslöja sina namn. Att förstå och respektera deras önskan om anonymitet var avgörande för att kunna genomföra intervjuerna på ett etiskt och pålitligt sätt. Under intervjuerna träffade jag informanterna i min bil, där de visade liknande beteendemönster. De genomsökte bilen och kollade extra noggrant för att säkerställa att ingen annan var närvarande eller att bilen var avlyssnad. Denna vaksamhet visar på den osäkerhet och rädsla de kan känna i samband med deras brottsliga handlingar och det känsliga ämnet. Att använda en anteckningsbok för att ha frågorna synliga under intervjuerna visade sig vara en smidig metod för att hantera eventuella stopp eller otydligheter i ljudinspelningen.

En intressant aspekt av informanternas reaktioner var att en del av dem kände skam när de delade sina berättelser under intervjuerna. Dessa individer bar också en känsla av ånger angående hur de formulerade sina svar.

5.4 Förklaring av intervjufrågor

Jag ställde samma huvudfrågor till alla tre informanter, men valde att inte ställa exakt samma följdfrågor till var och en av dem. Syftet med detta tillvägagångssätt var att få så varierande svar som möjligt och att erhålla perspektiv från olika synvinklar och bakgrunder. Genom att få in olika perspektiv hoppades jag kunna få en mer nyanserad och omfattande förståelse av ämnet.

De tre huvudfrågorna jag ställde var: Hur resonerar gärningspersonerna kring de bakomliggande orsaken/orsakerna till att de begick antisemitiska hatbrott? Hur ser gärningspersonerna på brottets konsekvenser för brottsoffren? Hur ser gärningspersonerna på hur samhället skulle kunna motverka antisemitism och antisemitiska hatbrott?

Dessa frågor valdes med omsorg för att få informanterna att reflektera över motivet bakom hatbrotten, konsekvenserna för offren och möjliga åtgärder för att minska förekomsten av hatbrott. Genom att utforska motivet bakom hatbrotten hoppades jag få en insikt i de underliggande faktorer och omständigheter som kan leda till sådana handlingar.

Därefter bad jag informanterna att sätta sig i offrets perspektiv och reflektera över vilka psykiska skador offren kan ha upplevt till följd av hatbrottet. Genom detta hoppades jag att respondenterna skulle få en djupare förståelse för konsekvenserna av sina handlingar.

Slutligen valde jag att ställa frågan: " Hur ser gärningspersonerna på hur samhället skulle kunna motverka antisemitism och antisemitiska hatbrott?".

Genom att uppmuntra informanterna att dela sina tankar om de åtgärder som behövs för att minska förekomsten av hatbrott, samlar jag viktig information som kan vara till nytta för myndigheter och olika samhällsorganisationer. Denna insamlade kunskap kan utgöra en grund för utvecklingen av effektiva program och strategier för att förebygga hatbrott och skapa en miljö där alla individer känner sig respekterade och trygga.

5.5 Etiska reflektioner

I denna studie har jag beaktat forskningsetiska principer enligt Vetenskapsrådets riktlinjer från 2002. Studien har följt de fyra huvudsakliga kraven, nämligen informationskravet, samtyckeskravet, kravet på konfidentialiteten och nyttjandekravet (Vetenskapsrådet 2022).

Samtyckeskrav: Forskare ansvarar för att säkerställa informerat och frivilligt deltagande i studien. Deltagare bör vara fullständigt informerade och ge aktivt samtycke utan påtryckningar eller tvång.

Konfidentialitetskrav: Forskare måste hantera insamlad information respektfullt och skydda deltagarnas personliga integritet genom att hålla deras namn och personuppgifter konfidentiella och skydda dem från obehörig åtkomst.

Informationskrav: Forskaren måste tillhandahålla deltagarna tillräcklig och korrekt information om studiens syfte, frivillighet, konfidentialitet och deras deltagare rättigheter.

Forskarens ansvar: Forskaren måste vara objektiv och oberoende, upprätthålla hög kvalitet och integritet i studien.

Nyttjandekrav: Forskaren måste tydligt informera deltagarna om hur studiens resultat kommer användas och publiceras, inklusive anonymitet aspekter.

Jag har noga följt forskningsetiska riktlinjer och genomfört ett etiskt hänsynstagande process i min forskning. Innan intervjuerna ägde rum, tog jag mig tid att kommunicera och förklara viktiga aspekter av forskningsetik till informanterna. Detta skedde genom personliga samtal där jag noggrant klargjorde syftet med studien och vad deras medverkan skulle innebära. För att säkerställa informanternas välinformerade medverkan, var det viktigt att tydligt kommunicera deras rättigheter. Informanterna informerades om deras rätt att få detaljerad information om studien, inklusive dess syfte och mål.

En av de centrala aspekterna som framhövdes var samtycke. Informanterna fick tydlig information om deras rätt att samtycka till att delta i studien och att de kunde avbryta när som helst utan några negativa konsekvenser. Det var av högsta vikt att de gav sitt informerade samtycke innan intervjuerna påbörjades, och detta dokumenterades på ett sätt som garanterade deras integritet och konfidentialitet. Vidare betonades vikten av konfidentialitet

och integritet. Deltagarna informerades om att deras svar och information skulle behandlas med största respekt och sekretess.

Slutligen, deltog jag i diskussioner med deltagarna om hur resultatet av studien eventuellt skulle nyttjas. Jag förklarade att deras bidrag skulle vara anonyma och att deras insatser skulle användas enbart för att öka vår förståelse av det studerade ämnet.

6. Resultat

Efter att ha genomfört intervjuer med tre personer kan jag konstatera att informanterna delade liknande perspektiv när det gäller bakgrunden till antisemitiska hatbrott. De hade en gemensam uppfattning om antisemitismens natur och var väl medvetna om antisemitism, men deras erfarenheter var varierande.

Att begå ett antisemitiskt hatbrott

Man 23 år dömd för antisemitiskt hatbrott:

“Jag kommer från Palestina och har upplevt våld samt olika former av trakasserier från människor i mitt hemland. En dag, när jag satt med mina vänner och åt, noterade jag en man som bar en kippa och en Davidsstjärna runt halsen. Jag bad mannen att ta av sig kippan, då den påminde mig om de tragiska händelserna och förföljelsen som har drabbat så många människor i mitt hemland och som fortfarande orsakar att människor blir flyktingar. Mannen svarade med att säga att vi var ansvariga för allt våld och terror i Israel och att vi bar skulden för alla konflikter och mord som sker där. Jag blev arg och gav mannen en knytnäve framför mina vänner.

Den 23-årige informanten hade en belastad bakgrund präglad av brottslighet och ett allvarligt missbruk av narkotika. Han sökte ständigt spänning och adrenalinkickar. Händelsen vi talar om inträffade för ett tag sedan, men han minns tydligt att han upplevde offret som extremt respektlöst gentemot honom. Offrets sätt att tala till honom upplevdes som kränkande, och han hade även utvecklat en känsla av ilska gentemot israeler.

“Jag vill vara klar i min kommunikation och poängtera att jag inte hyser någon form av rasistiska känslor. Jag har dock alltid känt en stark aversion gentemot vissa handlingar utförda av vissa individer som tillhör judisk gemenskap. Det verkar som att det finns exempel på människor som har utsatt oss för plågor och trakasserier i Palestina och runt om i världen. Jag har sett rapporter i tidningar och nyheter som skildrar situationer där vårt folk har drabbats av terrorism. Det är svårt att inte känna en viss frustration gentemot dessa händelser efter allt lidande som de har orsakat.

Man 20 år, dömd för antisemitiskt brott:

"Jag befann mig i skolan tillsammans med en av mina vänner när detta olyckliga händelseförlopp inträffade. Det var en vanlig dag på skolan, och min vän och jag satt ner för att äta lunch. Plötsligt lade jag märke till en individ från parallellklassen som såg ut att skilja sig från majoriteten. Jag var ganska ung och bristfälligt mogen på den tiden. Vad som exakt hände har bleknat i detaljerna, men jag minns att jag gick fram till honom och använde ord som jag i efterhand inser var sårande, inklusive ordet "judejävvel."

Läraren i närheten hörde vad jag sa, och även min vän bredvid mig skrattade.

Enligt den nu 20-årige informanten så uttalade offret en kränkande kommentar till honom och bad honom att hålla tyst, vilket orsakade stark vrede hos honom. Hans vän beslöt att ge honom sin tallrik med mat, och i en impuls slungade han den mot offret. Han skällde ut offret med hånfulla ord och avlägsnade sig sedan från platsen då en lärare ingrep för att avsluta bråket.

Den 20-årige informanten hade en konversation med skolans rektor och en lärare. Skolan tog situationen på stort allvar och valde att göra en polisanmälan. Han misstänker att anmälan berodde på hans tidigare brottsliga bakgrund. Tidigare hade han levt ett liv fyllt av kriminalitet, och även om han inte önskar gå in på detaljer, så hade han tidigare missbrukat droger för att uppleva spänning och kickar i sitt liv.

Efter händelsen gick informanten fram till offret och bad om förlåtelse. Skolans personal beslutade dock att ta ärendet vidare och göra en polisanmälan mot både informanten och hans kompis. De ansåg att händelsen var mycket allvarlig och att sådant beteende inte kunde tolereras gentemot andra människor. Han insåg att han hade begått ett fel och att han hade sårat en annan person djupt. Efter händelsen hade han lärt sig att ta ansvar för sina handlingar och att visa respekt gentemot andra människor.

Man 21 år, misstänkt för antisemitiskt hatbrott:

"Vi befann oss i klassrummet och sedan var det dags för lunch. Tillsammans med min vän satt jag i ett hörn av matsalen när en elev från en parallellklass riktade sin uppmärksamhet mot oss genom att stirra och göra grimaser, samtidigt som han visade finger åt oss. Efter en stund kunde vi inte hålla tillbaka vår ilska och någon av oss utropade "judejävvel" till honom.

Tyvänn eskalerade situationen när han svarade med att använda förolämpande uttryck mot oss, inklusive "jävla arabjävlar."

Detta fick någon av oss att reagera med ilska, och en tallrik med mat kastades i hans ansikte. Jag måste påpeka att jag har haft svåra relationer med människor av judisk tro. Det har ofta känts som att de inte har accepterat min ras och etnicitet och har haft en negativ attityd gentemot mig som individ."

Enligt den nu 21-årige informanten så anser han att vissa judar i Malmö agerar diskriminerande och kränkande mot araber, och han anser att detta möjligen beror på rasism. Han upplever att de har en negativ inställning gentemot araber och alltid har försökt förhindra deras integration i samhället. Efter den specifika händelsen ingrep lärarna och avbröt bråket. Det resulterade i en polisanmälan och mannen blev misstänkt för brott. Emellertid friades han senare från anklagelserna då det inte fanns tillräckligt med bevis för hans inblandning.

Enligt den 21 åriga informanten så betonar han att bakgrunden till "brottet" är att de har trakasserat arabiska personer tidigare.

Konsekvenser för offren

Man 23 år dömd för antisemitiskt hatbrott:

"Jag bär på en viss känsla av skuld som palestinier för det som har inträffat, och samtidigt inser jag att detta är ett ämne som väcker starka känslor hos palestinier över hela världen. Jag försöker vara försiktig så att jag inte sårar andra, men efter den specifika händelsen blev jag dömd på villkor, och jag har inte sett personen i fråga sedan dess.

Enligt den 23-årige informanten insisterar han på att sådana händelser kommer att ytterligare öka splittringen i samhället. Konflikten i Palestina är även en aktuell fråga i Sverige, där många av hans bekanta kan känna en stark fientlighet gentemot judar och ha blivit dömda för liknande handlingar som han tidigare beskrivit.

"Det är utmanande att inte känna så när man reflekterar över det omfattande lidande som Palestina har upplevt och fortfarande går igenom på grund av Israels handlingar. Därför anser jag att det är av största vikt att man visar respekt för oss och för det vi har genomgått."

Den 23-årige informanten framhåller att händelser som dessa har fördjupat en klyfta i samhället, skapar en känsla av "vi och de," och han ser svårigheten i att övervinna detta utan ömsesidig respekt och förståelse.

Man 20 år, dömd för antisemitiskt brott:

"Det föreföll som om han överdrev det hela på grund av den känsliga konflikten mellan Palestina och Israel. Jag inser dock att mina handlingar kan ha sårat honom, oavsett om det var medvetet eller omedvetet. Jag har lärt mig vikten av att visa respekt och empati gentemot andras känslor och bakgrund.

Den 20-årige informanten reflekterar över att om han hade kallat någon annan person för "judejävel" på en offentlig plats, skulle det ha skapat betydligt större problem och haft allvarigare konsekvenser. Han inser vikten av att vara medveten om hur hans ord och handlingar kan påverka andra människor, särskilt när det rör sig om känsliga ämnen.

Man 21 år, Misstänkt till antisemitiskt hatbrott:

"Det var faktiskt han som provocerade och agerade illvilligt mot oss, så jag känner ingen sympati för honom. Dessutom blev jag frikänd från de anklagelser som riktades mot mig."

Enligt den 21-årige informanten så framhåller han att offret har fått en värdefull läxa och att det är viktigt att man inte provocerar eller agerar mot andra människor på det sättet.

Hur kan staten och samhället motverka antisemitiska hatbrott

Man, 23 år dömd för antisemitiskt hatbrott:

"Jag anser att det är av stor vikt att staten främjar olika föreningar och organisationer där människor från Palestina och Israel kan mötas och delta i öppna samtal om sina erfarenheter. Genom att mötas och dela sina åsikter kan man tillsammans reflektera över situationen och hitta sätt att förändra samhället, för att skapa en mer enhetlig och harmonisk verklighet.

Den 23-årige informanten framhåller vikten av att alla står enade och att både staten och samhället bör ta fler initiativ för att främja integration. Han uttrycker sin oro över att fokus

verkar vara enbart på antisemitism och på att det är palestinier som attackerar judar. Enligt honom tror han att man kan förebygga hatbrott genom dialog och möten med varandra. Därför borde politiker och andra ledare aktivt besöka områden där det finns en betydande mängd hat och försöka uppmuntra människor att engagera sig i föreningsliv och interagera med judar, med målet att skapa en känsla av gemenskap och samhörighet istället för en "vi och dom"-inställning.

Den 23-årige informanten konstaterar att samhället är präglad av stark splittring, särskilt i utsatta områden där det råder en hög grad av fiendskap mot judar och där pågående konflikter från hemlandet fortsätter att påverka människors åsikter.

"Jag är övertygad om att om sådana föreningar etableras i sårbara områden, kommer de att vara framgångsrika och sprida sig snabbt. Det kommer att attrahera fler medlemmar som är villiga att mötas och kommunicera tillsammans, vilket i sin tur kommer att skapa en mer sammanhållen samhällsgrupp. Istället för att enbart tillhandahålla ekonomiskt stöd i form av socialbidrag, kan man implementera program där extra stöd ges till dem som engagerar sig i dessa föreningar, för att främja ett hållbart samhälle och minska hat och fördomar gentemot både judar och muslimer.

Man 20 år dömd för antisemitiskt hatbrott:

"Jag anser att det är av stor betydelse att man inleder tidig dialog med barn i skolan om hur man bör behandla andra och sina kamrater. Genom att lära dem om vad som är rätt och fel redan från tidig ålder kan vi förhindra en mängd hatbrott och andra former av diskriminering. Jag tror att en betydande del av hatbrott faktiskt uppstår under uppväxten, och därför är det särskilt viktigt att inleda tidigt och undervisa barn om vikten av tolerans och respekt gentemot andra."

Den 20-årige informanten reflekterar över att många människor i dagens samhälle verkar präglas av osäkerhet, vilket ibland kan leda till att de nedvärderar andra för att själva känna sig bättre. Han ser detta som ett allvarligt problem som måste hanteras noggrant. Han tror att lärare kan spela en betydande roll i att förebygga hatbrott genom att undervisa eleverna om vikten av respekt och tolerans från tidig ålder.

“Jag tror att det är viktigt att skolorna får mer pengar så att barnen lär sig hur viktigt det är att ha respekt mot varandra. Om lärarna skulle ha mer utbildning om hatbrott och hur man kan förhindra det, skulle det vara till stor hjälp för att skapa en bättre och tryggare miljö för alla elever”.

Man 21 år, misstänkt för antisemitiskt hatbrott:

"Jag anser att det är av yttersta vikt att öka det ekonomiska stödet till skolor och att lärarna ges mer omfattande utbildning om hatbrott. Att undervisa barn i tidig ålder om de negativa konsekvenserna av hatbrott är avgörande, då sådana brott kan skapa splittring och främja rasism i samhället.

Den 21-årige informanten uttrycker sin övertygelse att särskilt fattiga och segregerade områden i Malmö, där hatbrott ofta är vanliga, präglas av mycket hat gentemot judar, men att generellt i samhället finns en negativ attityd gentemot muslimer. Därför anser han att det är nödvändigt att investera mer i skolorna och börja undervisa barnen om de skadliga konsekvenserna av hatbrott redan från en tidig ålder, i syfte att motverka dessa problem

7. Analys och diskussion

I denna del kommer jag att diskutera hur resultaten av undersökningen relaterar till forskningsfrågorna, tidigare studier och teorier. Som tidigare nämnt var syftet med min undersökning att intervjua tre personer och få insikt i varför de begick eller blev misstänkta för hatbrott av antisemitisk karaktär, samt vilka åtgärder de ansåg att samhället borde vidta för att minska förekomsten av sådana brott. På ett bredare plan rör sig studien kring hur dessa ungdomars personliga erfarenheter av hatbrott kan påverka vår förståelse av ämnet. Den understryker även betydelsen av att inse allvaret och viktigheten av dessa brott, samt behovet av att skapa en mer mångfacetterad bild av ämnet

Syftet med min undersökning är att utforska orsakerna bakom varför dessa tre informanter i Malmö begår hatbrott och vilka följder dessa brott har för de drabbade. Samtidigt betraktar förövarna i undersökningen sig också som potentiella offer, då de anser att samhället och staten bör vidta åtgärder för att förebygga antisemitism. De menar att det behövs ökade resurser inom skolväsendet, föreningslivet och i utsatta områden. Genom att satsa mer på utbildning och medvetenhet om antisemitism redan från tidig ålder skulle risken för sådana handlingar minimeras.

I detta avsnitt benämns den 23-årige mannen som "Informant 1," den 20-årige mannen som "Informant 2," och den 21-årige mannen som "Informant 3."

I detta avsnitt har jag också indelat varje fråga i en separat rubrik.

Frågeställning 1

Hur resonerar gärningspersonerna kring de bakomliggande orsaken/orsakerna till att de begick antisemitiska hatbrott?

En tydlig röd tråd som framgår bland de tillfrågade är att hat mot judar är en av de främsta orsakerna till antisemitiska hatbrott, och detta hat har sina rötter i den långvariga konflikten mellan Israel och Palestina. Informant 1 underströk detta genom att betona att hatbrotten inte bara är enkla isolerade händelser, utan snarare är kopplade till en större konflikt och historia mellan palestinier och judar.

Det är tydligt att dessa hatbrott inte är isolerade händelser eller enkla kriminella handlingar, utan de har sin grund i den djupgående konflikten mellan Palestina och Israel.

Enligt Wigerfelt och Wigerfelt (2016) har spänningar och fientlighet från konflikten också fått negativa konsekvenser i städer som Malmö, där antisemitismen har fått fotfäste och judar har blivit offer för attacker mitt i staden enbart på grund av sin religion.

Under konflikten mellan Israel och Palestina har judar i Malmö drabbats av hot, våld och kränkningar, vilket tydligt visar hur allvarligt konflikten påverkar det lokala samhället. Ett konkret exempel som illustrerar detta är informant 1, som angrep en jude i Malmö enbart därför att personen bar en Davidsstjärna som symboliserade sin tro. Detta belyser hur konflikten kan bidra till fördomar och hat mot judiska medborgare.

Vidare framkommer det i intervjuerna att en vanlig orsak till hatbrott är att informanterna känner en stark koppling till en specifik grupp baserad på identitet och nationalitet. Forskare som Bachner och Ring (2005) har också påpekat att nationalitet spelar en betydande roll i antisemitiska hatbrott. Konflikterna i Mellanöstern anses inte vara den direkta orsaken till antisemitismen, men de kan påverka och utlösa den på olika sätt. Särskilt betonas konflikten mellan Palestina och Israel som en viktig faktor.

Forskarna understryker också att judar ofta pekats ut som de "negativa" i världen och beskylls för att orsaka problem och "förstöra världen." Denna syn grundar sig i konflikten mellan Palestina och Israel, vilket har fått vissa människor att utpeka judar som syndabockar och uttrycka nationell sympati för Palestina.

En gemensam aspekt bland samtliga informanter är förekomsten av känslomässiga motiv bakom deras brottsliga handlingar. Samtliga individer begick brotten utan föregående planering eller eftertanke; istället handlade de impulsivt. Deras brottsliga handlingar utlöstes av ett plötsligt adrenalinrus när de observerade sina offer. I samtliga fall ledde detta till att de begick brottet. Till exempel, när informant 1 fick syn på sitt offer, valde han direkt att närma sig denne efter att ha sett offrets kapp och sedan attackerade honom. Detta innebär att handlingen inte var planerad, utan den utfördes impulsivt.

Ett annat viktigt exempel är när informanterna 2 och 3 begick brottet mot offret. Det skedde också som en impulshandling och de attackerade offret direkt efter en dispyt mellan offret och gärningspersonerna. Handlingen var inte planerad av informanterna, utan skedde impulsivt.

Denna text kan kopplas till Jack Katz teori om brottets frestelse (1988), där brottslig verksamhet attraherar individer genom den känslomässiga rusningen och impulsiva handlingar som det medför. Att begå brott ger en spännande och upphetsande känsla.

Motivationen bakom brottet grundar sig i starka känslor där individen upplever en emotionell kick genom att begå brottet. Individen strävar efter att uppnå positiva känslor genom brottet, vilket kan leda till att individen erhåller status bland sina kamrater.

En annan aspekt av denna teori är att när individer begår sådana typer av brott, upplever de en känsla av makt över sin motståndare. De känner en njutbar känsla av att ha övervunnit sina negativa känslor. Detta fenomen kan också relateras till samtliga informanter när de begick dessa handlingar. Innan de utförde brotten kände de en negativ känsla, såsom att judarna hade förstört deras hemland och låg bakom alla mordiska terrorhandlingar i deras land. Därför stärktes deras motiv av den negativa känslan, eftersom de upplevde en sorts makt över sin motståndare genom att begå dessa kriminella handlingar.

En viktig faktor som framkommit hos informanterna 1 och 2 är att de tidigare hade en kriminell bakgrund och kämpade med svårt narkotikamissbruk. Enligt informant 1 levde han ett liv fyllt av brottslighet och narkotika, där han ständigt sökte spänning och kickar för att känna sig bra. Informant 2 kände att droger gav honom en upplevelse av spänning, vilket ledde till en kriminell livsstil som blev en del av deras vardag. Detta kan kopplas till Mertons strainteorin (1967), där det betonas att individer upplever svårigheter att uppnå sina mål, vilket kan leda till missnöje och spänning. Denna spänning kan då uttryckas som hat och aggression mot andra grupper.

Frågeställning 2.

Hur ser gärningspersonerna på brottets konsekvenser för brottsoffren?

En gemensam nämnare bland respondenterna är brist på empati gentemot offren och svårigheter att sätta sig i deras perspektiv för att förstå de känslor de upplever efter att ha utsatts för brutala handlingar. En möjlig förklaring till detta kan vara informanternas negativa känslor gentemot sina motståndare, såsom tron att judar är de som förstör världen eller ligger bakom allt krig i Palestina. Dessa negativa känslor kan generera hat mot judar, och som ett sätt att lindra den negativa känslan kan de känna sig tvingade att attackera sina motståndare för att uppleva en känsla av makt över dem. Denna aspekt har även betonats av Kratz (1988) i teorin om brottets frestelse.

Denna brist på empati och förmåga att förstå offrens perspektiv utgör en viktig dimension av de bakomliggande faktorer som driver dessa hatbrott. Det är tydligt att negativa känslor gentemot en specifik grupp, i det här fallet judar, kan förstärkas av fördomar och föreställningar som kan leda till våldsamma handlingar. För att bekämpa och förhindra antisemitiska hatbrott är det viktigt att adressera och hantera de känslomässiga och kognitiva aspekterna hos de som begår sådana brott, för att främja empati, förståelse och tolerans istället för hat och aggression.

Trots att informanterna hade svårigheter att fullständigt förstå offrets perspektiv, gjorde de ändå en ansträngning för att försöka sätta sig in i det. Enligt informant 1 upplevde han medlidande för offret och var övertygad om att denna händelse skulle ha en djup påverkan på offret. Även informant 2 betonade att han kände medlidande för offret. Dessa små skiftningar i sympati gentemot offren kan leda till att individen upplever en njutbar känsla efter att ha utfört en destruktiv handling, en aspekt som Kratz (1988) har belyst. Detta fenomen kan förstås genom att individen, trots att de känner en viss grad av medlidande, kan rationalisera sina handlingar och motivera dem genom att fokusera på de positiva konsekvenserna för sig själva. Detta visar på komplexiteten i mänskligt beteende och hur känslomässiga nyanser kan påverka handlingar. Trots att informanterna kände medlidande för offren, kunde de ändå övervinna denna känsla genom att rikta uppmärksamheten mot det de uppfattade som positiva utfall av sina handlingar. Denna insikt kan vara viktig i försöken att förhindra och bekämpa hatbrott, eftersom den understryker behovet av att adressera och förändra de kognitiva processer som kan rationalisera våld och aggression mot andra grupper.

Efter att informanterna fullbordat en kränkande handling kan informanterna vara benägna att söka och uppnå positiva känslor som en form av självbelöning. De ser det som ett sätt att stärka sitt eget självförtroende och uppnå en känsla av makt och kontroll över situationen. Genom att nå en högre status i ögonen på sina kamrater och även i sin egen uppfattning kan de känna sig mer accepterade och respekterade inom sin sociala miljö.

Enligt Kratz (1988) Denna dynamik kan också vara kopplad till behovet av att bevara en viss självbild eller självkänsla. Genom att stärka sin status och förmågan att dominera över andra försöker individen lindra känslor av osäkerhet eller bristande självförtroende. Samtidigt fungerar det som en mekanism för att undvika att konfrontera de negativa känslor som sympati för offren kan väcka, vilket gör det enklare för personen att hantera sitt eget samvete och undvika känslor av skuld.

Denna analys belyser hur komplicerade och sammansatta psykologiska mekanismer kan vara när det gäller att förstå varför vissa individer begår hatbrott. Det är inte bara en fråga om bristande empati, utan även om hur individer kan rationalisera och motivera sina handlingar för att uppnå vissa emotionella och sociala fördelar. Att förstå dessa mekanismer är avgörande för att utveckla effektiva förebyggande åtgärder och interventioner för att bekämpa hatbrott och främja ett mer inkluderande och tolererande samhälle.

Informanterna 1 och 2 framhävde även att när de försökte förstå offrets perspektiv insåg de vikten av att reflektera över det "vi och de"-tänkandet som kan orsaka splittring i samhället. Trots att de själva tidigare hade en del av detta tankesätt när de begick hatbrott, är det nu något de inser behovet av att övervinna. Detta fick de att inse den negativa påverkan som "vi och de"-tänkandet har på samhället som helhet.

Att identifiera sig som en del av det "vi och de"-tänkande som de tidigare var involverade i, erkänner informant 1 att hatbrotten inte bara var isolerade handlingar utan resultatet av en farlig attityd som genomsyrade deras tankevärld. Detta har fått dem att inse att samhället inte kan helas om inte den här typen av splittring övervinns. Att gå från att vara en del av problemet till att vilja vara en del av lösningen har blivit en drivkraft i deras personliga utveckling.

Förändringen hos informant 1 har också hjälpt dem att inse vikten av att främja förståelse, empati och dialog mellan olika grupper i samhället. De har insett att det är genom att bryta ner murar och bygga broar mellan människor som vi kan skapa en mer inkluderande och harmonisk värld. Detta har fått dem att aktivt engagera sig i arbete för att motverka hat och främlingsfientlighet.

Informant 1 betonade att förändring inte är en enkel process, men det är en nödvändig och värdefull resa.

Detta kan kopplas till forskarna Bachner och Ring (2005) som betonar att en av de bakomliggande orsakerna till antisemitiska hatbrott är "vi" och "de"-tänkandet. Antisemitism utnyttjas för att skapa en tydlig gräns mellan "vi" (den egna gruppen) och "de" (den andra gruppen), vilket främjar en stark känsla av samhörighet inom den egna gruppen. Denna uppdelning kan leda till att hatbrott riktas mot den "andra" gruppen, vilket i detta fall är judar. Det är av yttersta vikt att notera att respondenterna i studien reflekterar över och erkänner de negativa konsekvenserna av detta tankesätt. Genom att sätta sig in i offrets perspektiv och

försöka förstå konsekvenserna av deras handlingar, blir de medvetna om hur det "vi" och "de"-tänkandet kan förgifta samhället och leda till hatbrott och diskriminering.

Genom att vara medvetna om detta och erkänna sitt eget ansvar, visar respondenterna en vilja att övervinna dessa destruktiva mönster och främja samförstånd och tolerans. Denna självreflektion är en viktig del av att bryta de negativa mönstren och arbeta mot ett mer inkluderande och rättvist samhälle där hatbrott och fördomar inte tolereras.

Frågeställning 3

Hur ser gärningspersonerna på hur samhället skulle kunna motverka antisemitism och antisemitiska hatbrott?

En gemensam tendens hos alla informanterna är att de strävar efter att etablera en ny ordning och målsättning, där de tydligt vill visa att judar inte är välkomna i samhället. Detta framträder genom deras val att använda våld mot offren. Genom att visa på våldsamheter försöker de visa att de inte tolererar judar i sin närhet. Merton (1976) betonar även i sin Strainteorin att rebelliskhet avser de individer som aktivt motsätter sig de sociala normerna i samhället. Dessa personer strävar alltid på olika sätt efter att skapa en ny slags social ordning. Vägen till detta mål kan innebära allt ifrån våld, mobbning, kränkningar etc. Dessa personer brukar oftast att organisera sig i olika mer eller mindre lösa grupperingar eller sammanslutningar.

De tre informanterna är eniga om att förebyggande av hatbrott är av yttersta vikt och att utbildning spelar en central roll i detta sammanhang. De betonar särskilt vikten av att starta utbildningen redan från en tidig ålder för att främja tolerans och förståelse för olika kulturer och religioner.

För att bekämpa hatbrott anser de att det krävs ökade resurser och satsningar på utbildning och förebyggande åtgärder. En av informanterna, informant 1, lyfter fram att särskilt utsatta områden spelar en avgörande roll när det kommer till hatbrottsmiljön, särskilt riktat mot judar.

För att minska hatbrotten i dessa områden föreslår informant 1 att det behövs mer investeringar och engagemang. Politiker och statstjänstemän bör ta initiativ till att skapa mötesplatser och föreningar där judar och muslimer kan mötas och diskutera. Genom att

främja dialog och förståelse mellan olika grupper kan ett engagemang och samarbete uppstå för att motverka hatbrotten.

Det övergripande målet för informanterna är att bygga en samhällsstruktur som präglas av respekt, tolerans och inkludering för alla medborgare. Genom utbildning, resursförstärkning och dialog hoppas de kunna skapa en positiv förändring och minska hatbrotten i samhället. Genom att involvera olika aktörer och samhällsmedlemmar i kampen mot hatbrott strävar de efter att skapa en tryggare och mer enhetlig samhällsmiljö för alla.

En viktig slutsats som kan dras från intervjuerna är att informanternas inblandning i hatbrott ofta kan härledas till deras uppväxtmiljö och sociala omständigheter. Informanterna framhäver att utsatta områden särskilt drabbas av en betydande problematik kring hatbrott, särskilt antisemitism där hat mot judar är vanligt förekommande. Dessa områden kan vara präglade av socioekonomiska utmaningar och bristande resurser, vilket kan leda till en känsla av utanförskap och maktlöshet hos vissa individer.

Kopplingen till Strainteorin blir tydlig, då den förklarar att kriminellt beteende ofta kan uppstå i utsatta områden där socioekonomiska hinder och problem i samhället kan skapa missnöje och frustration, vilket i sin tur kan leda till hatbrott.

Ray & Smith (2001) lyfter fram att det finns en tydlig association mellan socialt utsatta områden och brottslighet, vilket även kan avspeglas i samband med hatbrott. Till exempel visar deras studie från Manchester, Storbritannien, att män som begick hatbrott ofta bodde i sådana områden, och deras sociala uppväxt och omgivning kan ha haft en betydande inverkan på deras tendens att utföra kriminella handlingar. Dessa personer kan känna sig utestängda från samhället och uppleva en brist på makt och kontroll över sina liv.

Vidare understryker Chakraborti & Garland (2015) att vissa individer som känner sig marginaliserade och missgynnade av samhället kan reagera på sina negativa omständigheter genom att uttrycka sin frustration genom verbala hot eller andra aggressiva handlingar, som ett sätt att få utlopp för sina känslor.

För att minska hatbrotten är det väsentligt att fokusera på att stärka utsatta områden genom resursförstärkning, utbildning och socialt stöd. Genom att skapa en inkluderande och rättvis samhällsstruktur kan man förhoppningsvis motverka kriminellt beteende och hatbrott och istället främja tolerans, förståelse och samarbete mellan olika grupper i samhället. Det krävs ett gemensamt engagemang från både myndigheter, samhället och civilsamhället för att skapa en tryggare och mer harmonisk miljö för alla medborgare.

8. Självreflektion och framtida forskning.

En svaghet med de genomförda intervjuerna är att informanterna inte tydligt förklarar orsakerna bakom hatbrotten. Det är möjligt att de försöker dölja graden av sina handlingar, vilket kan leda till opålitliga svar och en ofullständig bild av verkligheten. För att öka tillförlitligheten och få en mer utförlig förståelse av orsakerna bakom hatbrotten skulle det vara värdefullt att använda kompletterande forskningsmetoder, såsom observationer eller analys av dokument, för att belysa och verifiera respondenternas svar.

En annan brist med undersökningen är att jag inte inkluderade myndigheter som informanter. Genom att involvera personer med erfarenhet av brottsförebyggande arbete och myndighetsarbete skulle svaren på förslag till åtgärder för att bekämpa hatbrott kunna vara mer relevanta och kvalificerade. Dessa informanter kan ha en djupare insikt i de utmaningar och möjligheter som finns i arbetet mot hatbrott, och deras perspektiv skulle kunna bidra till att utforma mer effektiva strategier för att hantera problemet.

För framtida forskning inom detta område föreslår jag att man involverar informanter från olika myndigheter och kommuner runt om i Sverige för att få en bredare syn på brottsbekämpning och brottsförebyggande arbete kring ämnet hatbrott. Genom att inkludera olika experter och professionella aktörer skulle forskningen kunna få en mer helhetsbild och komplex förståelse av ämnet.

Ett annat intressant förslag för framtida forskning skulle vara att genomföra en longitudinell studie där man följer ungdomar som tillhör en viss utsatt grupp, som ofta utsätts för hatbrott, under en längre tidsperiod. Genom att göra detta skulle man kunna observera och analysera hur olika faktorer, såsom livsstil, påverkar dessa ungdomars beteende när det gäller hatbrott. Detta skulle kunna ge värdefulla insikter i de komplexa sambanden mellan individers bakgrund, sociala miljö och deltagande i hatbrotts relaterade aktiviteter.

För att uppnå en mer heltäckande förståelse av hatbrott och dess bekämpning är det viktigt att använda en mångfald av forskningsmetoder och involvera olika grupper av respondenter. Genom att använda en kombination av kvalitativa och kvantitativa metoder och inkludera både de som är direkt involverade i hatbrott och de som arbetar för att förhindra dem, kan vi få en mer nyanserad och djupgående bild av detta samhällsproblem och därmed bidra till en effektivare hantering och förebyggande av hatbrott i framtiden.

Referenslista

Ahrne, Göran; Svensson, Peter. (2015). Handbok i kvalitativa metoder. 2. uppl. Stockholm: Liber

Alan Bryman. [2018]. Samhällsvetenskapliga metoder. 3 uppl. Stockholm

Becker, Gary, S, (1976) The Economic Approach to Human Behavior, University of Chicago

Bryman, A. (2018). Samhällsvetenskapliga metoder. Malmö: Liber Ekonomi

Chakraborti, Neil & Garland, Jon (2015) Hate Crime: Impact, Causes and Responses,
University of Leicester, Publisher: SAGE Publications Ltd

Chakraborti, Neil & Garland, Jon (2009) Hate Crime: Impact, Causes and Responses,
University of Leicester, Publisher: SAGE Publications Ltd

Craig, K. (2002) "Examining hate-motivated aggression, A Review of the social psychological literature on hate crimes as a distinct form of aggression". Aggression and Violent Behavior, vol. 7, no. 1

Iganski, P.& Lagou, S. (2009). How hate crime hurt more: Evidence from the British Crime Survey. In B. Perry P. Iganski (Eds.), Hate crimes: The consequences of hate crime (Vol.2, pp. 1-14). London, England: Routledge.

Jack Katz. (1988) Seductions of Crime. : Moral and sensual attractions in doing evil. New York: Basic Books.

Kvale, S, & Brinkmann, S. (2014). Den kvalitativa forskningsintervjun. Lund:

Merton, Robert, K, (1967) Social Theory and Social Structure. New York: The Free Press
Perry, B. (2009) The Sociology of hate: Theoretical Approaches, i Perry, B och B. Levin (red.) Hate Crime, Volume 1. Understanding and Defining hate Crime. Westport and London

Ray, L. och D. Smith (2001) "Racist Offenders and the Politics of Hate Crime". Law and Critique, vol. 12,

Willems, H. (1995) Development, Patterns and Causes of Violence against Foreigners in Germany: Social and Biographical Characteristics of Perpetrators and the Process of Escalation, i Björge, T. (red.) Terror from the Extreme Right. London: Frank Cass

Internet

Bachner, Henrik och Ring Jonas, (2005) Antisemitiska attityder och föreställningar i Sverige , Forum för levande historia,

<https://www.levandehistoria.se/publikationer/antisemitiskaattityder-och-forestallningar-i-Sverige>

Brå Rapport 2019:4, Antisemitiska hatbrott

https://bra.se/download/18.62c6cfa2166eca5d70e19304/1615395061042/2019_4_Antisemitiska_hatbrott.pdf

Brå Rapport 2021:17 Polisanmälda hatbrott

https://bra.se/download/18.79079f9d17cc01fce501ad6/1638968596572/2021_17_Polisanmalda_hatbrott_2020.pdf

Vetenskapsrådet (2002) God forskningssed. Stockholm: Vetenskapsrådet

Wigerfelt Berit och Wigerfelt S Anders, (2017) Hatbrott med främlingsfientliga och rasistiska motiv. Stockholm: Delmi. <https://www.delmi.se/publikationer/kunskapsaversikt-2017-2-hatbrott-med-framlingsfientliga-och-rasistiska-motiv>

Wigerfelt S Anders, Wigerfelt, Berit (2016) "Media images and experience of being a jew in the Swedish city of Malmö," <https://mau.diva-portal.org/smash/record.jsf?dswid=>

Nyhetsartiklar

Hasse Boström. 2009. Judisk vädjan till Sabuni och Ask. Dagen. 4 Februari

[Judisk vädjan till Sabuni och Ask – Dagen](#)

Skånska Dagbladet.2021.Judehatet gör att de flyr från Malmö – flyttar till Israel. Skånska Dagbladet. 9 Oktober

[Judehatet gör att de flyr från Malmö – flyttar till Israel - DN.SE](#)

Fouad Youcefi. 2015. Palestinakonflikten bakom judehat. SVT NYHETER. 21 Januari

[Palestinakonflikten bakom judehat | SVT Nyheter](#)

Jonas Ohlin; Fanny Palm.2017. Demonstration i Malmö anmäld för hets mot folkgrupp. SVT NYHETER. 9 December

<https://www.svt.se/nyheter/lokalt/skane/hatsk-stamning-pa-demonstration-i-malmo>

Ulf Mattmar; Örjan Magnusson. 2012. Försök att hejda antisemitismen i Malmö. SVT NYHETER. 16 December.

[Försök att hejda antisemitismen i Malmö | SVT Nyheter](#)

Bilaga

Intervjuguide

1. Kan du vänligen berätta lite om dig själv?
 2. Hur gammal är du?
 3. Vad jobbar du med?
 4. Har du någon utbildning?
 5. Vilka tankar väcks hos dig när du hör uttrycket Antisemitism 6.
- Vad är orsaken till att du begick antisemitiska hatbrott i Malmö?
7. Hur gick brottet till?
 8. Har du varit i närheten eller upplevt kriminalitet tidigare?
 9. Har du märkt av några tecken på antisemitiska hatbrott i din omgivning?
 10. Vad tror du är de främsta orsakerna till antisemitiska hatbrott bland ungdomar?
 11. Vilka blev konsekvenserna för offren?
 12. Hur gick det för offret?
 13. Känner du någon empati för offrets sida?
 14. Kan du uppleva att offret lär få men för livet pga. din handling?
 15. Vad kunde du göra för att förhindra att begå brottet?
 16. Hur anser du samhället kan motverka antisemitiska hatbrott i Malmö?

17. Hur kan organisationer och föreningar tillsammans med staten motverka antisemitism anser du?

18. På vilket sätt anser du att du kan påverka som en gärningsman efter ditt brott till det positiva?

19. Vilka specifika åtgärder krävs för att förhindra antisemitism?

20. Vad är din erfarenhet av samarbeten med samhället och ideella organisationer som erbjuder stöd och hjälp för att motverka antisemitism?